

netop her har truffet den rette Mellemvej. Spørgsmaalet er saa, om man skal fastsætte de nærmere Regler ved Lov, eller man skal fastsætte dem gennem Justitsministeriet. Jeg havde i og for sig ikke noget imod, at man fastsatte disse Regler ved Lov, hvis jeg ikke var bange for, at dette var ensbetydende med, at vi heller ikke fik denne Lov igennem i Aar, men det er jeg uægtelig bange for, og under Hensyn dertil vil jeg gerne fraraade, at man kommer ind paa en vidtløftig Diskussion i Udvalget om det Spørgsmaal, i hvilket Omfang der skal fastsættes Regler og faste Takster for disse juridiske Forretninger, og at man bliver staaende paa det Standpunkt, hvormed de længst udgaaende, nemlig Venstre selv, følte sig tilfredse ved Behandlingen i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Rytter lyste efter Forslaget om Tinglysning og spurte, hvor det blev af, idet han tilføjede, at det ikke var lykkedes ham at faa det frem, medens han var Justitsminister. Maa jeg dertil sige, at det er ikke lykkedes mig at faa det frem endnu, fordi det ikke var lykkedes det ærede Medlem heller at faa adskillige andre Forslag frem, som det imidlertid er lykkedes mig nu at faa frem. Jeg skal nævne Straffelovforslaget, som det heller ikke lykkedes det ærede Medlem at faa frem, men som det er lykkedes mig at faa frem efter meget Besvær i Løbet af Sommeren. Jeg skal nævne Ægteskabslovgivningen, som det lykkedes det ærede Medlem at faa frem, men ikke at faa gennemført, men som jeg haaber, vi nu skal faa gennemført. Jeg skal endvidere nævne Hundeloven, som det ikke lykkedes det ærede Medlem at faa igennem i Landstinget, hvad der derimod er lykkedes mig. Det ærede Medlem vil saaledes se, at det er, fordi han har været saa uheldig i Fjor, at jeg ikke har kunnet være saa heldig ogsaa at faa Tinglysningsloven frem, men det betyder ikke, at vi ikke snart er færdige med den i Justitsministeriet, og jeg betragter det som givet, at selv om det er for sent at fremsætte Forslaget i denne Rigsdagssamling, vil det blive et af de første Forslag, der vil komme frem, hvis jeg staar som Justitsminister ved næste Rigsdagssamling.

Af disse Bemærkninger, jeg her har gjort, vil det ærede Medlem Hr. Blang se, at jeg ikke har noget særligt Indtryk af den Række Skuffelser og den megen Modgang, det ærede Medlem antydede. Det ærede Medlem begyndte sin Tale med nogle Betragtninger over, hvilken Modgang og

hvilke Skuffelser jeg havde lidt i den sidste Tid. Jeg takker det ærede Medlem for hans dybt følte Medfølelse, idet jeg dog samtidig advarer ham imod kun at læse Venstrepressen ... (Afbrydelse) ... Ja, det er Venstrepressen i udvidet Forstand. Hvis han ikke havde indskrænket sig hertil, vilde han have vundet i Indsigt, hvad han muligvis vilde have tabt i Medfølelse. I øvrigt kan jeg tiltræde adskillige af de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte vedrørende de meget uheldige Forhold i Nexø, som ogsaa for Tiden giver Justitsministeriet Anledning til adskillige Overvejelser, og jeg glæder mig over, at det ærede Medlem overfor dette Lovforslag ikke har indskrænket sig til Medfølelse, men har givet Tilslutning.

Jeg takker altsaa i det hele for Behandlingen, men maa advare imod, at man forsøger at udforme § 5 paa den Maade, som flere Talere har antydnet, for i saa Fald tror jeg ikke, det vil lykkes at gennemføre dette Forslag heller i Aar. Og jeg synes, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Sven og vistnok flere udtalte, at Rigsdagen efterhaanden ikke kan være bekendt ikke at kunne gennemføre dette Forslag.

Rytter: Jeg var ligesom den højtærede Justitsminister noget forbavset over at høre af Ordførerne for det radikale Parti og for det konservative Folkeparti, at de mente, det var at indføre paa en anden Maade, hvad man afskaffede med Hensyn til Fuldmægtigenes Privatpraksis. Det kan jeg ikke forstaa; for Hovedregelen er jo den, at nu udfører de Forretningerne privat og faar selv Betalingen, medens man her gaar over til, at de udfører dem for Staten, og Betalingen indgaar i Statskassen. Følgelig er der ikke nogen Sammenblanding mellem private og offentlige Sager, der er ikke nogen som helst Lighed med Forholdene, som de er nu. Jeg haaber derfor, vi skal komme til et Resultat.

Den højtærede Minister var inde paa Spørgsmaalet om Sagførerkontorer og mente der, at man opnaaede det, man tilsigtede, ved at skrive, at denne Tjeneste maa ikke udføres samtidig med Tjeneste i Centraladministrationen. Jeg tror, det er forkert. Der er her Tale om de unge juridiske Kandidater, som ikke straks kan komme ind i Ministeriet; de maa gaa flere Aar, i Justitsministeriet har man været oppe paa 3—4—5 Aar. Spørgsmaalet er, om de i denne Mellemtid ikke netop skal ud i Provinsen, eller de kan blive her i København.